

Contact:

Elien Conard

☎ 0460 97 31 11

✉ elien@neurovox.be

🌐 www.neurovox.be

Verwijscriteria

- Stemproblemen
- Spraak- en communicatieproblemen
- Ademhalingsproblemen, zwakke hoest
- Slikproblemen
- Cognitieve communicatieproblemen

Indicatoren verwijzing naar logopedie:

- Heesheid, zwakke stem
- Verminderde spraakverstaanbaarheid: monotoon, weinig articulatie, versnellen
- Speekselverlies
- Verslikken, trager eten, gewichtsverlies
- Woordvindingsproblemen

Luikersteenweg 541,
3800 Sint-Truiden

Ziekte van Parkinson & Parkinsonismen

LOGOPEDIE

Stem-, spraak- en slikproblemen

In België leven naar schatting 50 000 personen met de diagnose van Parkinson. Bij 90% van de personen komen stem- en spraakproblemen voor, dit al in een vroeger stadium. In een latere fase treden er ook slikproblemen op. Ongeveer 80% van de mensen rapporteren slikklachten.

Spreeken, kauwen en slikken zijn functies die lastiger worden doordat de kracht en de coördinatie van de spieren aangetast worden. Daarnaast komt speekselverlies ook vaak voor.

Logopedie kan hierbij helpen!

Cognitie en communicatie

Naast de motorische symptomen, kunnen er cognitieve stoornissen aanwezig zijn die een impact hebben op de communicatie. Onder andere een kortere aandachtsspanne, geheugenklachten, woordvindingsmoeilijkheden, een tragere informatieverwerking, moeite met plannen & organiseren, maken dat het volgen en voeren van een conversatie moeizamer verloopt.

Logopedie bij Parkinson(ismen)

Logopedie kan voorgeschreven worden door de huisarts of de neuroloog.

Verbeteren van de verstaanbaarheid door:

- Ademhaling en stem meer op elkaar af te stemmen
- Spreken met een luidere stem
- Spreken op een lagere toon
- Gebruiken van mimiek en gebaren
- Hulpmiddelen inzetten

Aanpakken van de slikklachten door:

- Versterken van tong- en keelspiers
- Slikmanoeuvres aanleren
- Hoestkracht verbeteren
- Voedingsconsistenties aanpassen

Speekselverlies aanpakken door:

- Psycho-educatie & cueing

Binnen de logopedie gaan we ook **anticiperen** op moeilijkheden waarvan we weten dat deze zich op een later moment in het ziekteverloop zullen voordoen.